

בעזהש"ת

לחזות בנועם

עניינים המתבארים במאמר

י"ב שבטי י-ה כנגד י"ב תיבות
שב'שמע ישראל' וברוך שם'

מזמור לדוד – לדוד מזמור

עיקר התחברות להשי"ת ע"י גנינה

ויכוח קוב"ה עם כנסת ישראל

גליון נד • ויצא • תשפ"ה

ז"ל על-ידי חברות נועם ה' החסידי ברסלב ירושלים עיה"ק

ניצוצות אור מתוך המאמר

וְהוּוּ בְחִינַת גְּדֵל מַעֲלַת אֲמִירַת תְּהִלִּים שְׁגִלָּה הוּא ז"ל,
שְׁעַל-יְדִי-וְהַ בּוֹדָאֵי נֹכַח לְתַשׁוּבָה, וְעַל-יְדִי-וְהַ תְּהִיָּה הַגְּאֻלָּה
שְׁלֵמָה בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ, כֹּל זְמַן שְׁנַעֲסֵק בְּאֲמִירַת תְּהִלִּים בְּכוּנָה
לְהַשְׁמִיעַ אֲזָנוֹ וְלִבּוֹ לְמַה שְׂאוֹמֵר, בּוֹדָאֵי יָשׁוּב לְהַשְׁמִי-יִתְבַּרְךָ,
כִּי בְּאֵמֶת הַכֹּל מֵאֲתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאִין הַשְׁמִי-יִתְבַּרְךָ חֲפִץ רַק הַרְצוֹן
וְהַתְּעוֹרְרוֹת וְהַשְׁתַּדְּלוֹת אַחַר הָאֵמֶת

מאמרים ופנינים על פרשת השבוע ומועדי השנה
לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו
מתוך מעינות דברי קדשו של
הרה"ק מוהר"ר **נתן מברסלב** זצוק"ל
בספה"ק ליקוטי הלכות

לכל הערה הארה תנובה או הצעה נא להשאיר הודעה

בקו הקווילה 'טעם השם' #9 02.581.3308

או לפנות ל: lb1877300@gmail.com

וכן ניתן להקדיש הגליון להצלחה ולישועה בכתובת הנ"ל

להדשמה לקבלת הגליון השבועי יש לשלוח בקשה לכתובת הנ"ל

מאמר אמרי נועם

ויכוח בין השי"ת לבנסת ישראל 'שובו אלי' או 'השיבנו ה' אליך'

השי"ת חפץ שנתעורר בעצמינו לשוב אליו בתשובה - כשאינן התעוררות מלמטה לתשובה מתגברים הדינים - קריאת שמע פעמיים בערב ובבוקר מרמזים על אתערותא דלעילא ואתערותא דלתתא - עיקר התחברות כנסת ישראל לדודה הוא ע"י ניגון - ע"י אמירת תהלים נחשב כאילו התעורר מעצמו לשוב בתשובה אע"פ שכל ההתעוררות הגיעה אליו מהשי"ת - 'הפעם ילוח אישי אלי'

ותהר עוד ותלך בן ותאמר עתה הפעם ילוח אישי אלי וכו' על
בן קרא שמו לוי (פראשית כט, לד).

על ידי אמירת תהלים זוכים לשוב בתשובה שלימה

על פי מה שכתב בליקוטי מוהר"ן (חלק ב' תורה עג) וז"ל מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה רגיל באמירת תהלים, כי אמירת תהלים מסגל לתשובה. כי יש נון שערי תשובה, ומ"ט שערים יכול כל אדם לכנס בהם ולהשיגם, אך שער החמשים הוא בחינת התשובה של השם יתברך בעצמו, כפי יכולתו, כי גם אצלו יתברך מצינו בחינת תשובה, כמו שקתוב (מלאכי ג) שובו אלי ואשובה אליכם. ואלו המ"ט שערי תשובה, הם בחינת מ"ט אותיות שיש בשמות שנים-עשר שבטי י"ה, כי כל שער ושער יש לו אות מ"ט אותיות השבטים... ועל ידי אמירת תהלים, אפלו מי שאין לו שום התעוררות לתשובה, הוא מתעורר

לעשות תשובה, וגם זוכה על ידי תהלים להגיע אל השער והאות השיף לו, ולפתח השער, נמצא שזוכה על ידי תהלים לעשות תשובה עכ"ל הק'.

**כל אחד לפי שורש נפשו ולפי הזמן צריך לקבל עול
מלכות שמים מחדש**

ובליקוטי הלכות (הל' קריאת שמע הל' ה) מבאר וזה בחינת מה שיש שתיים עשרה תבות בפסוקי שמע וברוך שם, כנגד שנים עשר שבטים, כמובא (בליקו"מ סימן לו), וכן הם כנגד שנים עשר חדשים ושתיים עשרה שעות היום, כנגד שנים עשר צרופי הויה (פרי עץ חיים קריאת שמע פרק כח), כי כל השנים עשר חדשים וכל שתיים עשרה שעות היום שהם כולל הזמן, וכן כל השנים עשר שבטים שהם כולל בני ישראל, כלם כוללים בקריאת שמע, דהינו שכל אחד ואחד מבני ישראל יש לו שרש מיוחד בשנים עשר שבטים, בארבעים ותשע אותיות שלהם, שהם כנגד ארבעים ותשע אותיות שבשני פסוקים אלו, וכפי אחיזתו בקדשה העליונה בשנים עשר שבטי יה, כן מתנוצץ לו אלקותו יתברך בלב. וכן כל הימים והשעות שכוללים בשנים עשר חדשים ובשתיים עשרה שעות היום, כלם כוללים באלו השני פסוקים 'שמע' ו'ברוך שם', וכל אחד כפי אחיזתו בשנים עשר שבטי יה וכפי אותו היום, צריך לקבל עליו אמונתו ויחודו בכל יום ויום מחדש, כי אין אדם דומה לחברו ואין יום דומה לחברו, ועל כן אנו מזהרים: 'בכל יום יהיו בעיניך כחדשים'.

**ע"י חושך הלילה זוכים אח"כ לקבל אור היום
בהתחדשות יותר**

וזה בחינת קריאת שמע של שחרית וקריאת שמע של ערבית, כי השם יתברך ברא העולם שיהיה אור וחשך, דהינו שהתגלות אורו לבני אדם לא יהיה קבוע בתמידיות בשנה, כי תענוג תמידי אינו תענוג, וגם כי היו מתבטלין במציאות,

על-כן בחכמתו ברא שיהיה אור וחשך, והחשך קדם לאור, כי חשך נמשך מבחינת הצמצום וההסתרה שהשם יתברך מצמצם ומסתיר אורו, בבחינת (ישעיה מה, טו): "אכן אתה קל מסתתר", כדי לתקן בחינת כלי, שנוכל לקבל האור בהדרגה ובמדה, ומשם נמשך גם החשך והאור של היום, מה שהשם יתברך 'מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית' (בברכת יוצר אור) ו'גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור' (בברכת מעריב ערבים), והכל בשביל שיתחדש האור בכל יום, כי על-ידי החשך שמסתיר האור בכל פעם, על-ידי-זה זוכין אחר-כך לקבל האור בהתחדשות יותר, שזה עקר השלמות שיהיו בכל יום כחדשים, בבחינת (איכה ג, כג): "חדשים לבקרים" וכו'.

ע"י עבודת הצדיקים בלילה באתערותא דלתתא נמתקים הדינים והחושך ונתגלה האור

ועל-כן צריכין קריאת שמע בבקר ובערב, כי בבקר עקר התגלות האור, ובערב צריכין קריאת שמע לתקן על-ידי-זה בחינת הצמצום והכלי, שבלא זה אי אפשר לקבל האור, ועקר התנוצצות האור הוא בבקר, אבל גם בלילה צריכין שיאיר לנו אורו יתברך, בבחינת (מייכה ז, ח): "כי אשב בחשך ה' אור לי", כדי שעל-ידי-זה נוכל לרוץ אחריו ולהשתדל לתקן הכלי והצמצום, אך בלילה עדין לא נשלם תקונו ההתעוררות מלמטה עד הבקר, ועל-כן אז מאיר לעולם כלו בכבודו מעצמו, בבחינת אתערותא דלעילא קדם אתערותא דלתתא, ועקר השלמות כשזוכין לקבל האור על-ידי אתערותא דלתתא, שזה זוכין בבקר כשעולה אילת השחר על-ידי התשוקה ועבודת הצדיקים בכל הלילה, בפרט על-ידי קימת חצות, כידוע (זהר ויקרא כא: כה): אבל בלילה שעדין לא נשלם האתערותא דלתתא, אזי הארת האור במוח הוא רק בבחינת אתערותא דלעילא קדם אתערותא דלתתא, שעל-ידי-זה חס ושלוש דינים מתגברים, שמשם חשכת לילה, כמובן בזהר הקדוש (זהר תזריע מה): שכשאינן נשלם האתערותא דלתתא, אזי חס ושלוש דינים

וְחָשָׁה, וְעָקַר שְׁלֵמוֹת הַחֹסֵד כְּשֶׁנִּשְׁלַם הָאֲתָעָרוֹתָא דְלִתְתָא. וְזֶה הוֹפּוֹחַ בֵּין הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ צוֹעֵק אֵלֵינוּ (מְלָאכִי ג, ז): "שׁוּבוּ אֵלַי וְאֲשׁוּבָה אֲלֵיכֶם", שְׁאֲנַחְנוּ נָשׁוּב תַּחֲלָה, וְיִשְׂרָאֵל אֹמְרִים (אִיכָה ה, כא): "הֲשִׁיבֵנו ה' אֵלֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה" וְכו', שֶׁהוּא יִשְׁיבֵנו אֵלָיו, וְכַמוּבָא בְּסִפְרֵים (אִיכָה רַבָּה ה, כא).

כשצועק להשיי"ת שיקרבו לעבודתו זה בעצמו נחשב כאילו שב בתשובה

וְעַל-יְדֵי תְהֵלִים שְׂכוּלָה כָּל אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה שְׁעָרֵי תְשׁוּבָה, שֶׁהֵם בְּחִינַת אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה אוֹתוֹת הַשְּׁבֻטִים, אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה אוֹתוֹת שְׁבַ' שְׁמַע' וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, עַל-יְדֵי־זֶה נִתְתַקֵּן הַכֹּל, כִּי תְהֵלִים נֹאמַר עַל-יְדֵי דָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא בְחִינַת מְשִׁיחַ שְׂיִזְכָּה לְהַשִּׁיג שְׁעַר הַחַמְשִׁים שְׂכוּלָה הַכֹּל, שֶׁהוּא שְׂכָל נִפְלָא, שְׂזוֹכִין עַל-יְדֵי־זֶה לְהַכְנִיס בְּלִב יִשְׂרָאֵל שְׂיִצְעֻקוֹ תְמִיד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂיִשְׁיבֵנו אֵלָיו, וְעַל-יְדֵי־זֶה בְּעִצְמוֹ יִהְיֶה נֹחֵשׁב לְהִתְעוֹרְרוֹת שְׁלָנוּ כְּאִלוֹ אֲנוּ שׁוֹבִים אֵלָיו מְעִצְמוֹנוּ, כִּי בְּאֵמַת כָּל צְעֻקָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׂצוֹעֵק אֵלֵינוּ: "שׁוּבוּ אֵלַי" וְכו', כּוֹנֵתוֹ זֶה בְּעִצְמוֹ, שְׁאֲנַחְנוּ נִצְעֵק אֵלָיו תְּמִיד: "הֲשִׁיבֵנו ה' אֵלֵינוּ" וְכו', נִמְצָא, שְׁבְּאֵמַת לְאֵמַתוֹ אֵין מַחֲלָקַת וְחִלּוּק כָּלָל בֵּין כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וּבֵין הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, רַק שְׂאֵין כָּל אֶחָד מִבֵּין כּוֹנֵתוֹ הַקְדוּשָׁה, וְכֵן זֶה מַחְמַת שְׂלֵא נִתְגַּלָּה עֲדִין שְׁעַר הַחַמְשִׁים, אֲבָל עַל-יְדֵי תְהֵלִים נִמְשָׁךְ הָאֲרַת שְׁעַר הַחַמְשִׁים שְׂכוּלָה הַכֹּל מִתְתָּא לְעֵלָא וּמַעֲלָא לְתַתָּא, עַד שְׁנִזְכָּה לְצְעֵק אֵלָיו תְּמִיד אִיךָ שְׂיִהְיֶה, וְעַל-יְדֵי־זֶה יִתְתַקֵּן הַכֹּל.

עיקר התחברות כנסת ישראל עם דודה הוא ע"י ניגון ותהלים

וְזֶה בְּחִינַת עֲשָׂרָה מֵינֵי נְגִינָה שְׁבָהֶם נֹאמַר סֵפֶר תְּהֵלִים, כִּי אֵיתָא בְּדַבְרֵי אֲדָמוֹר ז"ל (בְּלִקוּיִם סִימָן רל"ז) שְׁעֵקַר הַהִתְחַבְּרוֹת עַל-יְדֵי נְגִינָה, בְּבְחִינַת (בְּרֵאשִׁית

כט, לד): "הפעם ילוה אישי אלי", הנאמר כשנולד לוי שעוסקין בשיר על הדוכן, עין שם, הינו פי שיר ונגון, בחינת תהלים, על-ידי-זה עקר ההתחברות של כנסת ישראל עם דודה, פי עקר הרחוק, חס ושלום, הוא מחמת הופוח הנ"ל, שישראל רוצים שהשם-יתברך יעוררם תחלה וישיבם אליו, והוא יתברך רוצה שפנסת ישראל תתעורר תחלה, אבל על-ידי אמירת תהלים שכולל כל העשרה מיני נגינה מעלא לתתא ומתתא לעלא, בבחינת: "מזמור לדוד", "לדוד מזמור", ואמרו רבותינו ז"ל (פסחים קיז.) שלפעמים אומר שירה ואחר-כך שורה עליו רוח הקדש, ולפעמים להפך ששורה עליו רוח הקדש ואחר-כך אומר שירה, הינו כנ"ל, שמזמורי תהלים כולל משני הבחינות, מאתערוותא דלתתא קדם ומאתערוותא דלעלא קדם, על-כן על-ידי תהלים עקר ההתחברות וההתקרבות של ישראל לאביהם שבשמים, מאחר שעל-ידי-זה נכללין יחד שני ההתעוררות, פי תהלים מעורר לב ישראל להשתוקק להשם-יתברך, וזה נחשב להתעוררות שלנו, אף-על-פי שבאמת הכל מאתו יתברך.

אנו מתפללים שהשי"ת יכין את לבבינו להתפלל ועי"ז יאזין לתפילתינו

וזה בחינת (תהלים י, יז): "תכין לבם תקשיב אזנך", שהשם-יתברך בעצמו מכין לבבנו להתפלל אליו, ואחר-כך הוא מקשיב אזניו לשמע דבורינו כאלו הם יוצאים מאתנו בעצמנו, רק שאנו מחייבים על כל פנים להתעורר לזה בעצמו, להשתוקק ולהתפלל להשם-יתברך על זה שיכין לבבנו אליו, שזהו בעצמו בחינת התפלה: "תכין לבם תקשיב אזנך", וכן מתפלל דוד בספר תהלים הרבה על זה, כמו שכתוב (תהלים נא, יז): "א'דני שפתי תפתח" וכו'.

פי תהלים הוא בחינת התבודדות ושיחה בינו לבין קונו שצריכין להרבות בזה מאד, פי על-ידי אמירת תהלים ושיחה בינו לבין קונו, על-ידי-זה יכולין לפרש

שיחתו על הכל, ולבקש להשם יתברך על זה בעצמו שנוכל לבקשו: "השיבנו ה' אליך" וכו' באמת, נמצא, שהכל מאתו יתברך, ואף על פי כן נחשב להתעוררות שלנו, מאחר שאנו מתעוררים על כל פנים לבקש על זה, והבן היטב, כי בודאי בלי שום התעוררות כלל אי אפשר להתקרב.

הדיבורים להשי"ת כבר מוכנים ורק צריכים לקחת אותם ולדברם בפיו לפני השי"ת

כלל הדברים, שעקר ההתרחקות מהתשובה הוא מחמת שצריכין שאנו נתעורר לשוב אליו, וההתעוררות כראוי קשה מאד, ובפרט למי שכבר נתרחק ועשה מה שעשה, ואף על פי כן הכל חפצים לראה שמו יתברך, אף קשה וכבד להם להתעורר, וכלם רוצים שהשם יתברך יעורר אותם ויחזירם למוטב, אבל כשיודעים ומאמינים בהאמת שהשם יתברך בחר בזה בעצמו, שיהיה רצוננו וחספנו תמיד להתקרב אליו, ושאינו צריכין רק לקח דברים ולשוב אליו, כמו שכתוב (הושע יד, א): "קחו עמכם דברים ושובו אל ה'", ודרשו רבותינו ז"ל (שמות רבה לח, ד; יומא פו:): 'איני מבקש מכם אלא דברים', ובאמת גם הדבורים בעצמו מפניו יתברך, רק שאנו צריכין להשתדל לקח אותם עמנו ולדבר בהם לפניו יתברך, וזהו: "קחו עמכם דברים" - "קחו" דיקא, הינו שהדברים כבר מוכנים מאתו יתברך, והשם יתברך מבקש שנקח אותם עמנו לשוב אליו על ידי זה, וכמו שמפרש ומלמד אותנו שם איה נאמר לפניו, כמו שכתוב שם: "אמרו אליו כל תשא עון וכו', ומי שידע כל זאת באמת, בודאי בקל ישוב להשם יתברך מכל מקום שהוא, אפלו אם יעבר עליו מה, כי תמיד יוכל לקח דבורים מאתו יתברך אם ירצה, עד אשר סוף כל סוף ישוב אליו וירחמהו.

וזהו בחינת גדל מעלת אמירת תהלים שגלה הוא ז"ל, שעל ידי זה בודאי נזכה לתשובה, ועל ידי זה תהיה הגאולה שלמה במהרה בימינו, כל זמן שנעסק

בְּאִמִּירַת תְּהִלִּים בְּכֹנֶה לְהַשְׁמִיעַ אָזְנוֹ וְלִבּוֹ לְמַה שְּׂאוֹמֵר, בְּנֹדְאֵי יָשׁוּב
 לְהַשִּׁים־יִתְבָּרָה, כִּי בְּאֶמֶת הַכֹּל מֵאֲתוֹ יִתְבָּרָה, וְאִין הַשִּׁים־יִתְבָּרָה חֲפִץ רַק הָרְצוֹן
 וְהַהֲתַעֲוִרוֹת וְהַהֲשִׁתְדָּלוֹת אַחַר הָאֶמֶת, כִּי בְּלִי שׁוּם הַתְּעוֹרוֹרוֹת כָּלֵל אֵי אֶפְשָׁר,
 אֲבָל בְּאֶמֶת הַכֹּל מֵאֲתוֹ יִתְבָּרָה.

פניני נועם

צריך להתעקש בתפילה בדרך עקש ופתלתול

נפתולי אלקים נפתלתי (בראשית ל, ח).

ובבחינה זו צריך להרבות בתפלה והתבודדות מאד מאד כל ימי חייו, שגה העקר, וצריך להיות עקשן גדול בזה מאד מאד, שאף-על-פי שנדמה לו שדבריו אינם מועילים כלל, והוא רחוק מדבריו מאד, פי זה ימים ושנים שעוסק בזה ועדין לא פעל כלל, אף-על-פי-כן צריך להיות עקשן גדול בזה, כמו העקשן ממש שעושה הדבר בלי שום מעם, כן צריכין בעבודת ה', כמו שכתב רבנו ז"ל (בליקו"מ סימן נא בלקוטי תנינא), שצריכין להיות עקשן גדול בעבודת ה', ובאמת צריכין עקשנות גדול מאד בכל עבודת ה', בכל עובדא ועובדא ובכל עצה ועצה, אבל עקר העקשנות ביותר צריכין בתפלה ותחנונים, והעקר בשיחות של התבודדות, כמבאר בדברינו כמה פעמים, וכמו שפרש רש"י הנ"ל על "נפתולי אלקים נפתלתי", 'לשון עקש פתלתל, נתעקשתי והפצתי פצירות ונפתולים הרבה למקום' וכו', והבן הדברים היטב אם תרצה לחיות חיי עולם, פי אי אפשר לבאר הכל בכתב, ותפרש לך בלע"ז פרוש המלות של "נפתולי אלקים נפתלתי" על-פי פרוש רש"י הנ"ל, 'לשון עקש ופתלתל' וכו', ואז תבין עד היכן, עד היכן, צריכין להתחוק בהתבודדות ושיחות בינו לבין קונו, אף-על-פי שתהיה בדרך עקש ופתלתל כמה פעמים בלי מעם וריח, "פי לא בזה ולא שקין ענות עני" (תהלים כב, כה), אף-על-פי שראוי לבזותו ולשקצו, כי הוא יתברך מלא רחמים בכל עת.

(ליקוטי הלכות הל' תפילין הל' ה' מג)

יעקב אבינו שם כל מגמתו לקרב את בני הנעורים

וזהו ובהעמיק הצאן לא ישים וכו' ופרש רש"י: 'לשון אהור' וכו', זה בחינת מה שכתב אדמו"ר, שהנערים בקל להשיב אותם מהזקנים, כמו שכתוב בספר הא"ב (ספר המדות, אות תשובה, סימן ד), וכמו שמבאר על פסוק (תהלים קיט, קעו): "תעיתי כשה אבד" (בסימן רז), הינו שיעקב שם כל מגמתו לקרב בני הנעורים, להוציאם מבחינת לבן מהכח המדמה, כי עדין הם רבים בשנים ולא נשתרש אצלם הסברות של טעות המדמה, אבל הזקנים שכבר נשתרשו בטעותם של המדמה, קשה להשיבם עתה אל נקדת האמת עד ירחמו עליהם מן השמים.

(ליקוטי הלכות הל' מתנה הל' ד' יד)

